

שבת בביתא ישראל

השבת בביתא ישראל באתיופיה הייתה היהלום בכתר המצוות. שום דבר או עניין לא היה בכוחו לדחות את שמירת השבת, גם לא פיקוח נפש, ולכן אין מחללים שבת כדי לטפל ביולדת או בחולה שיש בו סכנה ואין נלחמים גם כאשר יש סכנת חיים ממשית. אין מלים בשבת, שהרי פעולת המילה והטיפול בעקבותיה כרוכים בחילול שבת, וגם כאשר יום הכיפורים חל בשבת, חובה לקדש ולטעום מעט בצוהרי היום כזית אינג'רה, כדי לסמל ששבת היום, הקדושה בדרגתה מיום הכיפורים. לאחר הטעימה ממשיכים לצום כרגיל עד צאת הכוכבים. כבר ביום רביעי או לכל המאוחר בחמישי היו מתחילות ההכנות לשבת. ראשית ירדו לנהר, לכבס בגדים ולטבול לטהרה, קודם תחילת ההכנות לשבת. כניסת השבת הוקדמה לסביבות השעה 15:00, אז היו מכבים כל אש ולא מחממים את מזון סעודות השבת. לא הייתה רשימה של מלאכות האסורות בשבת ועל כן כל מלאכה הייתה אסורה, כולל חיתוך ירקות, הפרדת גרגירים מאשכול ענבים ושאיבת מים מבור. הכול חייב להיות מוכן מבעוד יום. השבת השרתה אווירה של קדושה ברחבי הכפר, ובמהלכה היו עולים לתפילות במסגיד, מקפידים על דיבור שקט ונמנעים מכל ריב, מדון או בשורה רעה. בצאת היום, לאחר שהופיעו שלושה כוכבים, התפללו והוציאו את השבת, ולאחר התפילה היו מבעירים אש ומכינים משקה חם.